

Церонимо Стилтон

ШЕРЛОКОВЕ ДВАНТУРЕ

УКЛЕТО ПОЗОРИШТЕ

 Вулканчић

Назив оригинала: Le avventure di Sherlocco: Il Teatro Stregato
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредник оригиналног издања: Бенедета Бјази / Benedetta Biasi

Дизајн корице: Мауро де Тофол / Mauro de Toffol / theWorldofDOT
Илустрација корице: Томазо Ронда / Tommaso Ronda
Графички дизајн: Дарија Коломбо / Daria Colombo
и Лара Мартинели / Lara Martinelli

Илустрације: Томазо Ронда / Tommaso Ronda
Сарадник: Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графичка обрада: Дарија Коломбо / Daria Colombo

Based on an original idea by Elisabetta Dami

www.geronimostilton.com

Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво
© 2021 Mondadori Libri S.p.A for PIEMME, Italia
International Rights for this title and this language © Atlantyca S.r.l.,
Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
- foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

All Rights Reserved. The moral right of the author has been asserted.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона. Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05365-4

Џеронимо Стилтон

вам представља

ШЕРЛОКОВЕ АВАНТУРЕ

У једном мистериозном граду, који је вечито прекривен маглом и шибан леденим ветром, налази се једна необична кућа, у којој живи ексцентричан глодар. Он просто обожава истраге... То је чувени Шерлок, најгенијалнији детектив којег је Острво мишева икад имало! У његовим чудноватим истрагама помаже му један *шии*, хоћу рећи миш, који фура дугачке, увијене брке (ко зна да ли су прави?!). Зове се Стилтон,

Џеронимо Стилтон...

а ово су
њихове авантуре!

ДРУГИ СПРАТ:

10 Помоћникова соба: у њој спава Џеронимо Стилтон кад је у Мишингтону.

11 Соба јосјође Пикадили: у кућепазитељкину собу не сме да улази нико сем ње... Шта ли крије?

12 Сер Шерлокова соба: у њој се чувени детектив одмара у свом креветлоку... додуше, тврди да никад не спава!

13 Кујайило: свако ко борави у кући мора да чека свој ред.

14 Тераса: на њу се Шерлок повлачи да медитира.

15 Сјаклена башња: у којој гаји изузетно ретке кактусе.

16 Базен: ту Шерлок сваког дана плива са пиранама, чисто да би се убрзао!

ПРИЗЕМЉЕ:

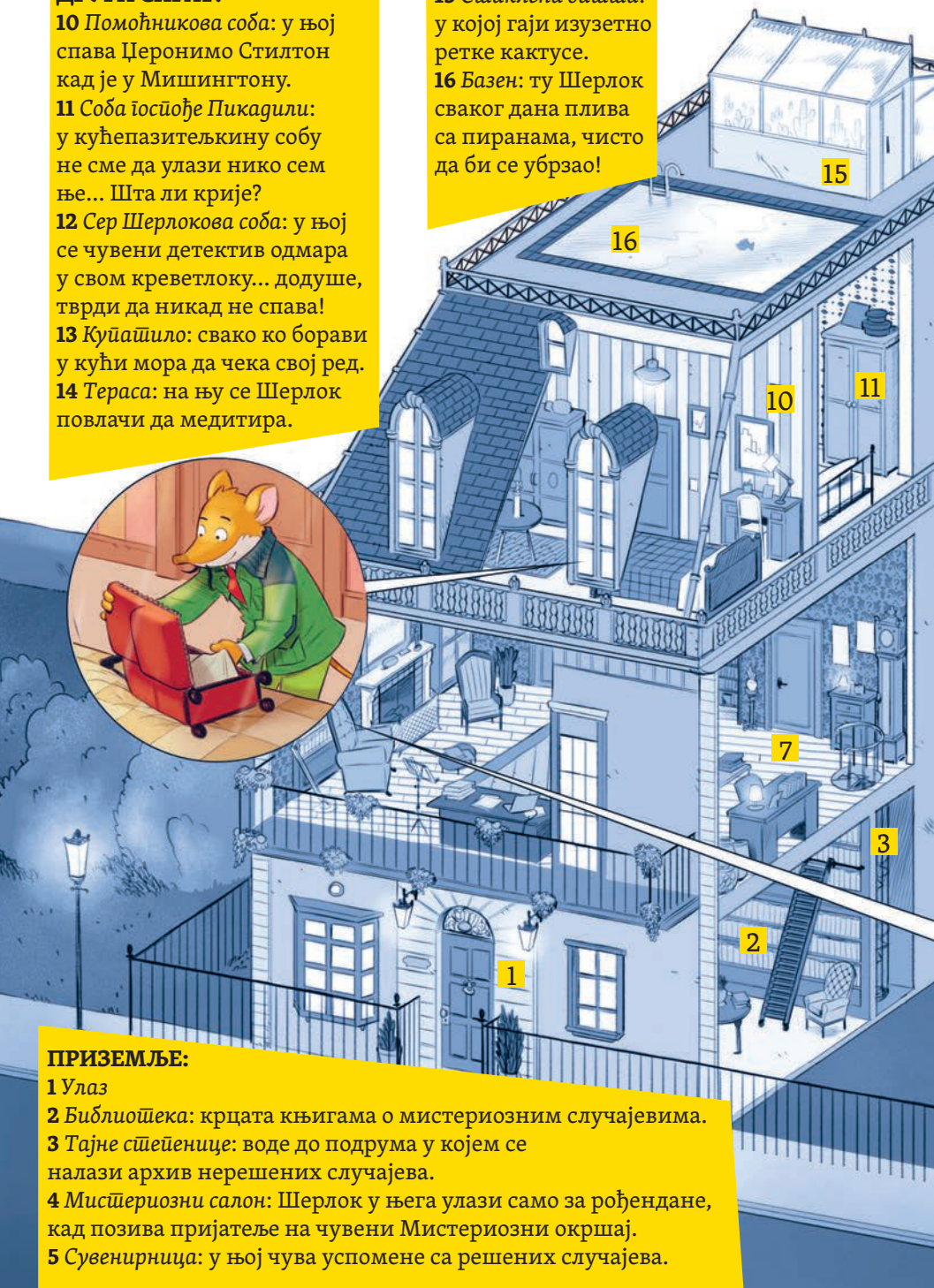
1 Улаз

2 Библиошџека: крцата књигама о мистериозним случајевима.

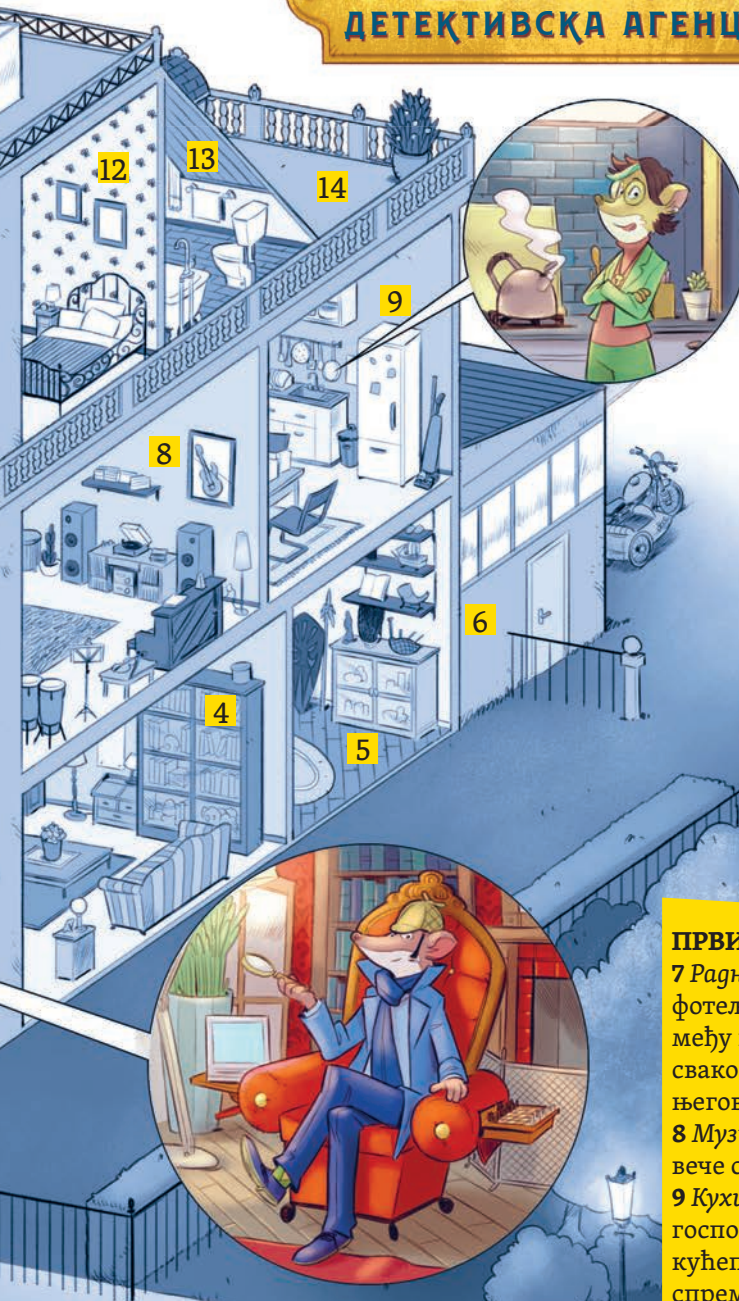
3 Тајне сјейенице: воде до подрума у којем се налази архив нерешених случајева.

4 Мисјериозни салон: Шерлок у њега улази само за рођендане, кад позива пријатеље на чувени Мистериозни окршај.

5 Сувенирница: у њој чува успомене са решених случајева.

ШЕРЛОКОВА ДЕТЕКТИВСКА АГЕНЦИЈА

6 *Најшкривено дворишће:* ту Шерлок држи сва превозна средства која користи у истрагама, а нека од њих су бициклок (изузетно чудан бицикл), мотоциклок са бочном приколицом, летиклок (нешто попут летећег балона), аутомобилок (суперопремљени ауто), и једрилок, једрилица која може да се трансформише и у подморницу.

ПРВИ СПРАТ:

7 *Радна соба:* ту у свом фотелоку прима срећнике међу глодарима који се сваког дана окупљају пред његовом канцеларијом.

8 *Музички салон:* ту свако вече свира своје виолинче.

9 *Кухиња:* царство госпође Пикадили, кућепазитељке, у којој спрема чај и колачиће.

БАШ ОШМЕНО ВЕЧЕ

T

ог дана, воз који је кренуо са Нултог колосека Мишоградске железничке станице стигао је у Мишингтон тачно на време.

Изашао сам из вагона са кофером у шапи и *лажним брковима* залепљеним на врху њушке. Био сам спреман за још једну авантуру у друштву најчувенијег детектива на **Острву мишева**: јединог, јединственог, непревазиђеног...

сер Шерлока!

Изашао сам са **станице** и погледао око себе.

А тамо: оно *истио* сиво небо, онај *исти* влажни ветар, и она *истиа* трка глодара по градским улицама.

Било је лепо вратити се у **МИШИНГТОН**, али сам имао неки чудан осећај... као да нешто није како треба. Покушавао сам да докучим о чему се ради, кад поче да пада киша... Сто му моцарела, ето шта је у питању: заборавио сам **КИШОБРАН** у возу!

Као без главе, појурио сам на перон, ускочио у вагон и стигао до свог места таман пре него што је послужитељ убацио мој кишобран у врећу са натписом **ИЗГУБЉЕНО – НАЂЕНО...**

Рекао сам му: – Овај... извините, то је моје!

Он ме сумњичаво одмери, па након што је пажљиво осмотрио моју одећу (био сам **смочен** од бркова до репа), вратио ми је изгубљени предмет, вртећи главом.

Напољу је пљуштало, а ја сам се хитрим кораком запутио у **Улицу сплетки број 13**, у којој се налази Шерлокова детективска агенција.

Успут ми је пажњу привукао један плакат, заправо – два. Ма, шта причам: било их је три, пет, десет... можда и више! Углавном, било их је баш много! Сви су најављивали отварање

Мишингтонске опере,

и то *Мишиљским берберином*, лирском опером

Ђоакина Мишинија, са чувеном *Мишилом
Зорем*!

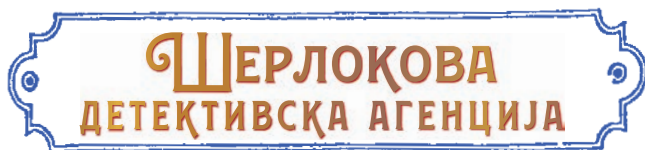
Цијууу, каква је то шармантна глодарка!

Како би било лепо отићи на оперу! Баш бих
волео да седим и слушавам бравуре те глодарке,
чији је глас засигурно морао бити
љубак колико и њен осмех...

Ах... то би било много боље од тумарања
магловитим улицама и њушкања за нитковима
и мистеријама!

Занесен сањарењем, мало је фалило да не приметим да сам стигао на одредиште. Пред њушком ми је стајала карактеристична бронзана **ТАБЛА**, која се истицала насред тамноплавих врата, а на њој натпис...

Таман сам хтео да покуцам углачаним месинганим звекиром, користећи **ДОГОВОРЕНИ ЗНАК** (три па један), кад се врата широм отворише и на њима се појави госпођа Пикадили, Шерлокова кућепазитељка. Носила је сако и панталоне **ЈАРКОЦРВЕНЕ** боје... и имала прамен косе у истој боји, као и увек! Рекла је: – Зашто тако стојите на вратима, господине Стилтоне? Хајде, уђите! Био сам изненађен: – Да уђем? Како то тако?! Нема **ЛОЗИНКЕ?** Овог пута је знам! Она сумњичаво накриви главу: – Ако знате, одмах реците!

Драги моји мишићи, можете ли да верујете? Реч коју сам тек тренутак пре тога знао... **Пуф!**

Испарила ми је из главе! Знао сам само да је то било име неког познатог, баш познатог **МУЗИЧКОГ УМЕТНИКА.**

Покушао сам са првим који ми је пао на памет: – Наравно! *Мишовен!* Мишвиг ван Мишовен!

ГОСПОЋА ПИКАДИЛИ одмахну главом: – Не! Неће бити!

– Онда је... *Мишах!* Јохан Себастијан Мишах!

– Не, не, не! Мало ћу вам помоћи: ради се о **ОПЕРСКОМ** уметнику!

Тад рекох: – А-ха! Гаетано *Мишицејши?* Ђакомо *Брчини?* Ђузепе *Вермиш?*

Госпођа Пикадили се ухвати за главу.

– **СВЕ СТЕ ДАЉЕ...** Како је могуће да не знате, *Стилтоне?* То име је по свим зидовима у граду!

– Па, наравно: *Мишила Дореми!*

Госпођа Пикадили поскочи ка мени и зачепи ми њушку. – Не изговарајте *џо име*, господине Стилтоне! Шуш!

Потом ме увуче у кућу, па затвори врата за собом. – **МИШИНИ!** – прошишта. – Лозинка је Ђоакино Мишини! Боље би нам било да сер Шерлок није ништа чуо!

Рекао сам: – Цео град прича о Мишили Дореми и *Мишиљском берберину...*

– *Пссш!* – прекиде ме она. – Ни реч више... Све док вам сер Шерлок не исприча!

У том тренутку, мој пријатељ **ДЕТЕКТИВ** је ушао у великом стилу! Наиме, био је у изузетно елегантном вечерњем оделу, са црном **ЛЕТТИР-МАШНОМ** и златним дугмићима за манжетне, у облику виолинског кључа.

Чим ме виде, узвикну:

– Стилтоне! Зашто сте дошли тако
унакажени? Толико сте **МОКРИ** да има да
ми се исцедите по теписима и фотељама. Идите
и брзо се пресвуците у прикладно одело,
Миша му!

И још нешто: немојте да ме срамотите вечерас,
јасно?

Поцрвенео сам: у једној руци сам и даље држао
кишобран са ког се цедила вода, а у другој кофер
мокар од кише. **Ужас!**

Рекао сам: – На страну што је још увек дан,
овај... за шта то треба да се прикладно обучем,
сер Шерлоче?

Он ми одговори: – **То се мора знати,**
СТИЛТОНЕ! Имамо две карте за премијеру
Мишиљској берберина. То је догађај
године... и то не само због отварања сезоне у
Мишингтонској опери!

Са задовољним смешком на уснама, Шерлок ми
показа **ДВЕ КАРТЕ** за гала вече.

Госпођа Пикадили је у међувремену брзином

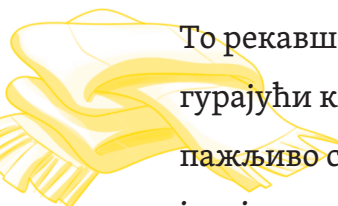
светлости прелазила из просторије у просторију.

Сва ужурбана и усредсређена, као и увек, рече ми: – **ВЕЧЕРЊЕ ОДЕЛО** вас чека у вашој соби, господине Стилтоне!

Шерлок ју је позвао: – Госпођо Пикадили! Кад будете могли, треба ми...

– Знам! – одговори кућепазитељка. – Ваша

сајенска марама поноћноплаве боје! Она за отмене прилике! Стиже!

То рекавши, ефикасна кућепазитељка се појави гурајући колица на којима је била положена пажљиво сложена марама. Поред ње је стајала још једна, у гријер-жутој боји. – Разуме се, ова је ваша, Стилтоне!

Шерлок је био врло задовољан. – Изврсно, госпођо Пикадили! Увек сте корак испред! Јесте ли обавили и... хм... оно друго задужење?

– Наравно! Убрала сам **дванаест ружа** са вашег балкона... и послала их директно **знаше-већ-коме!**

Шерлоку су се цаклиле очи, био је видно задовољан.

Кућнепазитељка је потом рекла: – Наравно, све сам обавила врло пажљиво, јер – зна се:

НЕМА РУЖЕ БЕЗ ТРНА!

– Хм... – замишљено одговори он.

Госпођа Пикадили рече: – Ах, сер Шерлочече... имала сам ту слободу да преузmem још једну иницијативу: резервисала сам **вечеру** за двоје, после представе, у ресторану *Злајшнн илас...*

– Не бих могао тражити више, госпођо

Пикадили! – одговори он, топећи се.

Начуљио сам уши: *вечера?*

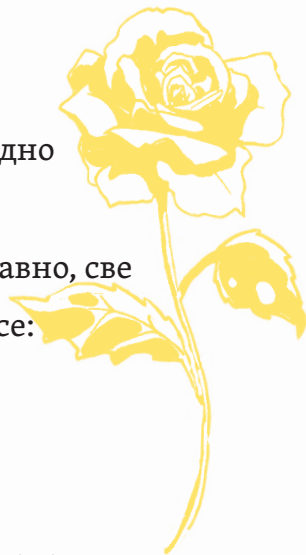
У најексклузивнијем ресторану у граду?!

Сто му моцарела, то је баш лепа вест... Већ сам лизао бркове!

Нисам успео да обуздам одушевљење, па сам

радосно повикао: – Хвала, хвала, хвала, сер

Шерлочече! Силно сам желео да проведем **вече** у **Мишингтонској опери!** Још и вечера

у Злајном іласу... биће просто мишотастично!
Шерлок ме погледа као да сам флека на његовој
сатенској марами. – Шта покушавате да кажете,
Стилтоне? Не мислите ваљда да бих ЈА водио
ВАС у **РЕСТОРАН?!** Миша му, не причајте
глупости! Боље би вам било да се приберете!

**ВАЖНО ПРАВИЛО ЗА БРКАТЕ ДЕТЕКТИВЕ:
УВЕК БУДИ НА ОПРЕЗУ!**

Потом се повуче, рекавши: – Сад идите да
пробате одело! Вечерас све мора да буде
савршено... Чека нас умилни глас госпођице
Мишиле Дореми!

Мој пријатељ се затим затвори у **РАДНУ СОБУ,**
раздрагано звиждућући. Ја сам га збуњено
гледао, али ми госпођа Пикадили намигну...

МИГ!

СЛУЧАЈ

„Не будалишће, Сџилџоне!

Исџрага може искрснуџи
кад јој се најмање нагамо!“

ШЕРЛОК

Мишингтонској ОЛТЕРИ

Који сат касније, носио сам изузетно елегантно зелено одело са којим сам упарио гријер-жуту мараму, која је лепршала на вечерњем поветарцу. Поред мене је био Шерлок, у свом тамном оделу, а његова марама је лепршала... посред моје њушке!
Мотоциклом је шибао мишингтонским улицама у шпицу... Мало због Шерлокове **спорџске вожње**, мало због мачје прпе, схватио сам да и није било тако лоше што ми се

марама залепила за њушку: било је боље да не видим!

Покушао сам да скренем **МИСЛИ** на нешто друго.

Зашто госпођа Пикадили није хтела да се спомиње име *Мишле Зорети*? За кога је било оних дванаест ружа које су убране са балкона, по налогу мог пријатеља? Какве везе је то имало са певачицом? Да се није Шерлок затрескао у њу толико да ју је позвао на вечеру у *Злајни џас*?

Покушао сам да поставим понеко **ПИТАЊЕ**,

како бих сазнао више о томе, али нисам желео да будем индискретан, па сам околишао:

– Једном и нама да се деси да разлог за излазак не буде **ЗАДАТАК...** већ ужитак!

Шерлок загрме: – Ужишак?! Глупости! Рекох да детектив увек мора бити на опрезу... јер истрага може искрснути кад јој се најмање надамо.

То се мора знати, Стилтоне!

У међувремену смо стигли на одредиште.

На тргу на ком се налази **Мишингтонска опера** окупило се мноштво отмених глодара.

Сви су дошли знатно раније, али то је опште позната ствар: кад је премијера, долази се... *уре!*

Шерлок је узвикнуо: – Паркираћемо се позади!

Мотоциклов је кренуо у једну бочну уличицу, а потом је нагло скренуо у супротном смеру, толико брзо да сам замало морао да загризем лажне бркове, како ми не би одлетели!